Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

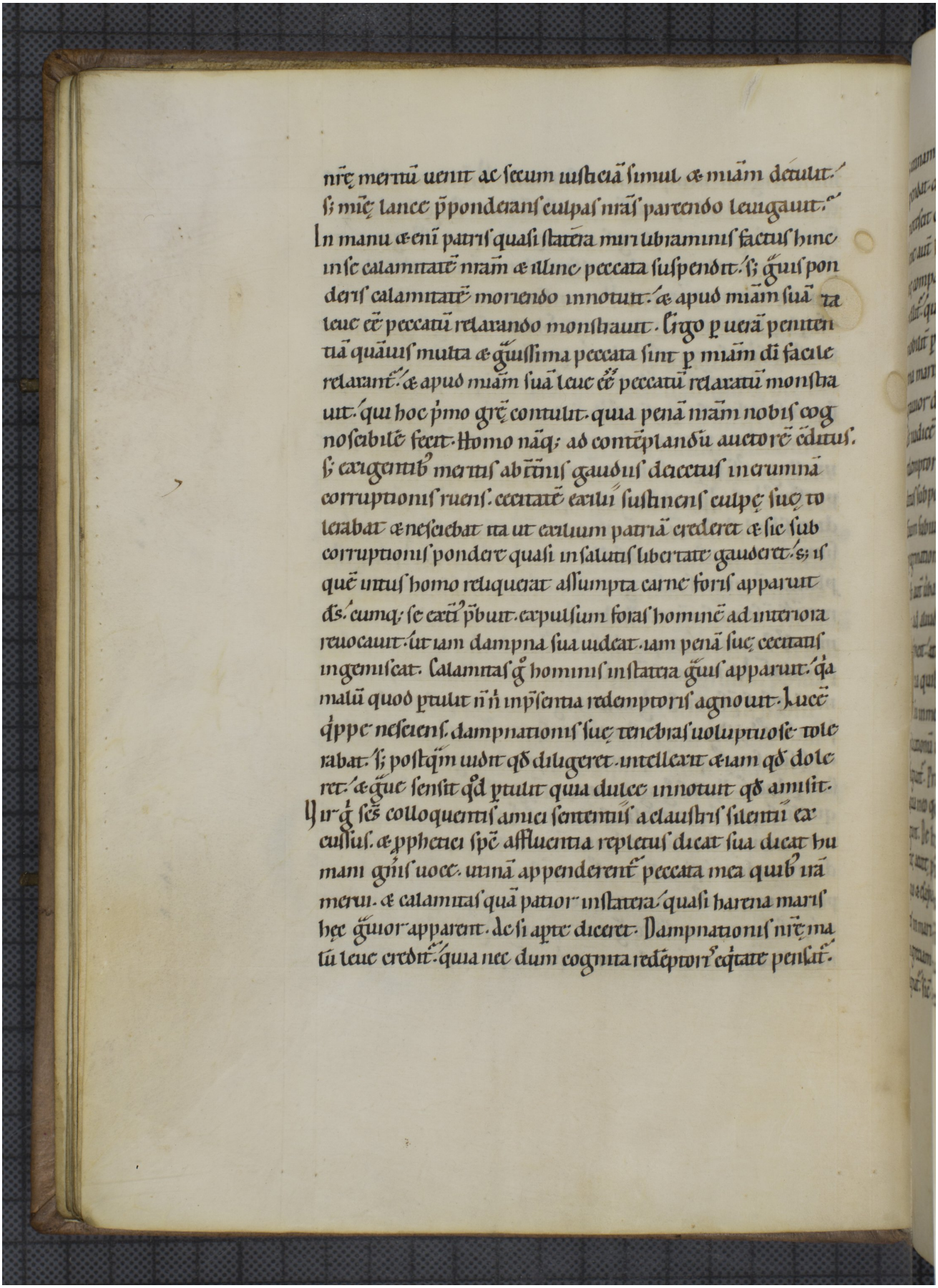

nr̄ę meritū uenit ac secum iusticiā simul & miām detulit.
s; mīę lance p̄ponderans culpas nr̄as parcendo leuigauit.
In manu & enī patris quasi statera miri libraminis factus hinc
in se calamitatē nr̄am & illinc peccata suspendit. s; g̃uis pon
deris calamitatē moriendo innotuit. & apud miām suā ta
leue eē peccatū relaxando monstrauit. Ergo p uerā peniten
tiā quāuis multa & g̃uissima peccata sint p miām dī facile
relaxant. & apud miām suā leue eē peccatū relaxatū monstra
uit. qui hoc p̄mo grē contulit. quia penā nr̄am nobis cog
noscibilē fecit. Homo nāq; ad contēplandū auctorē c̄ditus.
s; exigentib' meritis ab t̄tnis gaudiis deiectus in erumnā
corruptionis ruens. cecitatē exilii sustinens culpę suę to
lerabat & nesciebat ita ut exilium patriā crederet & sic sub
corruptionis pondere quasi in salutis libertate gauderet. s; is
quē intus homo reliquerat assumpta carne foris apparuit
d̄s. cumq; se exti' p̄buit. expulsum foras hominē ad interiora
reuocauit. ut iam dampna sua uideat. iam penā suę cecitatis
ingemiscat. Calamitas g̃ hominis in statera g̃uis apparuit. q̄a
malū quod ptulit n̄ n̄ in p̄sentia redemptoris agnouit. Lucē
q̄ppe nesciens. dampnationis suę tenebras uoluptuose tole
rabat. s; postq̄m uidit qd̄ diligeret. intellexit & iam qd̄ dole
ret. & g̃ue sensit q̄d ptulit quia dulce innotuit qd̄ amisit.
Vir g̃ sc̄s colloquentis amici sententiis a claustris silentii ex
cussus. & pphetici spē affluentia repletus dicat sua dicat hu
mani g̃nis uoce. utinā appenderent peccata mea quib' irā
merui. & calamitas quā patior in statera. quasi harena maris
hęc g̃uior apparent. ac si apte diceret. Dampnationis nr̄ę ma
lū leue credit. quia nec dum cognita redēptoris eq̄tate pensat.